

Thujon

Heiden

Svěží jak poryv z hor ve tváři,
klidný jak hladina před bouří,
v té chvíli jiskrou zrak zazáří
a mysl utopí v hořkém kouři.
Ze sopek touhy a trýznivých snů,
kde dandy v kruhu vlastníci hledá -
na prahu pohřbu v zástupu dnů,
když nicotou v srdci rozhledu nemá;
sladké uvolnění, tak jako to prvé,
ponořen v zamrzlém prostoru chvíl,
má duše koupe se v závoji krve,
jež tryská z lůna zelených víl...